

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: BB-76S/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6023200043
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petráň Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:6023200043.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Petráň Vinczeovej (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu Mgr. Denisy Slivovej a JUDr. Petra Molčana, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, práve zastúpený: Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Nám. L. Štúra 5943/1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Slovenská správa ciest, investičná výstavba a správa ciest, so sídlom Miletičova 19, 820 05 Banská Bystrica, 2/ Obec Vidiná, so sídlom Športová 1, 985 50 Vidiná, 3/ Mesto Lučenec, so sídlom Novohradská 1, 948 01 Lučenec, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OÚ-BB-OOP3-2022/030122-002 zo dňa 06.12.2022, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Návrh žalobu na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie z a m i e t a .

III. Žalobcovi, žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania v 1/ až 3/ rade právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný úrad Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. OU-LC-OSZP-2022/006225-027 zo dňa 06.07.2022 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“), vydaným podľa § 29 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 24/2006 Z. z.“ alebo „zákon EIA“) po vykonaní zisťovacieho konania zmeny navrhovanej činnosti „Cesta I/16 Vidiná – rekonštrukcia mosta ev. č. 16-226“ navrhovateľa Slovenská správa ciest, Miletičova 19, Bratislava, IČO: 00 003 328 (ďalej len „navrhovateľ“ alebo „ďalší účastník konania v rade 1/“) rozhodol tak, že zmena navrhovanej činnosti „Cesta I/16 Vidiná – rekonštrukcia mosta ev. č. 16-226“, uvedená v predložennom oznámení o zmene navrhovanej činnosti sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Zároveň prvostupňový správny orgán podľa § 29 ods. 13 zákona EIA uložil navrhovateľovi podmienky na eliminovanie alebo zmiernenie vplyvu zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie, a to v bodoch 1 až 13 uvedených vo výroku rozhodnutia.

2. Voči predmetnému rozhodnutiu sa odvolal účastník konania – Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 14, 851 02 Bratislava, korešpondenčná adresa: P.O. Box 218, 850 00 Bratislava, IČO: 31 820 174 (ďalej aj len „žalobca“).

3. Žalovaný rozhodnutím č. OU-BB-OOP3-2022/030122-002 zo dňa 06.12.2022 (ďalej aj len „rozhodnutie žalovaného“) odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný sa plne stotožnil s postupom prvostupňového správneho orgánu pri vykonaní zisťovacieho konania a posudzovaní zmeny navrhovanej činnosti.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného najmä vyplynulo, že v danom prípade žalobca namietal porušenie ustanovení zákona EIA a Správneho poriadku, konkrétne § 20a písm. a), § 29 ods. 13 a § 29 ods. 3 v spojení s § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalovaný však po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s právnymi predpismi.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný poukázal na skutočnosť, že sa v danej veci jedná o existujúci most, ktorého technický stav je natoľko zlý, že je potrebná jeho rekonštrukcia. Nejde o novú činnosť, ktorej vplyvy na životné prostredie by mohli byť rozsiahleho charakteru, ale len o opravu mosta, pričom sa v danej lokalite nič nezmení oproti predchádzajúcemu stavu, t.j. ovplyvnenie jednotlivých zložiek životného prostredia, resp. ohrozenie obyvateľov, ale sa zabezpečí ochrana zdravia ľudí. Žalobca podal námietku voči konaniu prvostupňového správneho orgánu, t.j. povinnosti uložiť ďalšie opatrenia navrhovateľovi, ktorými by sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany životného prostredia, hoci ho na to žalobca upozornil a navrhol aj konkrétne opatrenia v tomto smere. Takýmto konaním tak prvostupňový správny orgán mal umožniť podľa žalobcu navrhovateľovi bez zodpovednosti porušovať environmentálne povinnosti. Podľa žalobcu sa účel a cieľ zisťovacieho konania zabezpečiť nepodarilo, a to pre formalistické plnenie zákonných povinností. Žalovaný k daným tvrdeniam žalobu uviedol, že sa prvostupňový správny orgán riadil pri svojej rozhodovacej činnosti ustanovením § 2 zákona EIA. Poukázal na to, že v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový správny orgán uviedol na str. 13: „V rámci predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti boli podrobne zdokumentované vstupy a výstupy a predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti zodpovedajúce stupňu prípravy navrhovanej činnosti“ a ďalej „Taktiež sú tieto vplyvy bližšie opísané v predloženom oznámení a zmene navrhovanej činnosti kapitola č. IV. Opatrenia na zmiernenie nepriaznivých vplyvov navrhovanej činnosti sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia“. Žalovaný konštatoval, že podmienky navrhnuté žalobcom, ktoré boli obsahom jeho podania označené ako „VYJADRENIE V PROCESE EIA K ZÁMERU „I/16 VIDINÁ – REKONŠTRUKCIA MOSTA EV. č. 16-226“ zo dňa 30.05.2022, nemajú relevanciu vo vzťahu k zmene navrhovanej činnosti, a to z dôvodov, ktoré uviedol prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu žalovaný nesúhlasil s námietkou žalobcu, že prvostupňový správny orgán pochybil, lebo neuviedol návrh podmienok žalobcu vo výroku rozhodnutia a nevysporiadal sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia.

6. Žalobca v odvolaní namietal, že prvostupňový správny orgán nezverejnil na stránku projektu predpísané náležitosti podľa § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA, t.j. stanoviská dotknutých orgánov, stanoviská verejnosti, doplňujúce informácie, čím spôsobil stav, že verejnosť, ktorá nebola účastníkom konania, sa nemohla oboznámiť s podkladmi rozhodnutia. Uvedeným postupom tak mal prvostupňový správny orgán podľa názoru žalobcu zmať možnosť podať odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA, keďže verejnosť, ktorá nie je účastníkom konania nemala dostatočné informácie o tom, na základe čoho vo veci rozhodoval. V kontexte uvedeného žalovaný poukázal na to, že z oznámenia o začatí konania vyplýva tak dotknutým subjektom, ako aj verejnosti povinnosť uplatniť svoje pripomienky do konania v lehote 10 dní od zverejnenia (verejnosť), resp. prebratia oznámenia (dotknuté subjekty). Teda v čase zverejnenia oznámenia konania predmetnými stanoviskami prvostupňový správny orgán nedisponoval. Následne, po lehote určenej na pripomienky oboznámil účastníkov konania o ukončení dokazovania a k podkladom rozhodnutia mali účastníci konania prístup v zmysle § 23 ods. 1 Správneho poriadku a v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku mali možnosť sa k podkladom rozhodnutia aj vyjadriť. Túto možnosť nikto z účastníkov konania nevyužil. Po uplynutí lehoty, v rámci ktorej sa účastníci mohli vyjadriť k podkladom rozhodnutia, prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktoré v súlade s § 29 ods. 15 zákona EIA zaslal všetkým dotknutým subjektom a zverejnil ho na svojom webovom sídle a zároveň na svojej úradnej tabuli. Žalovaný mal za to, že vydaním rozhodnutia mala verejnosť právo podať odvolanie aj vtedy, ak nebola účastníkom konania.

7. Žalobca v podanom odvolaní ďalej poukázal na rozpor s tzv. eurokonformným výkladom zákona popierajúcim Aarhuský dohovor a uplatňovanie ekonomického a hospodárskeho záujmu navrhovateľa pred ekologickými záujmami. K týmto tvrdeniam žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán

vyhodnotil žiadosť navrhovateľa zo zreteľom aj na ekologické záujmy a na základe tohto vyhodnotenia a predložených stanovísk od dotknutých subjektov, ako aj vyjadrenia žalobcu dospel k záveru, že zmenu navrhovanej činnosti nie je potrebné ďalej posudzovať. Aj so zreteľom na predložené stanoviská, prvostupňový správny orgán zapracoval do podmienok rozhodnutia pripomienky, ktoré si dotknuté subjekty uplatnili v rámci svojich stanovísk. Zároveň pripomienky žalobcu v podanom vyjadrení vyhodnotil ako neopodstatnené.

8. K námietkam žalobcu, že rozhodnutie sa neriadi princípom nadradenosti ekologických a environmentálnych záujmov, žalovaný poukázal na účel posudzovania vplyvov na životné prostredie, ktorým je najmä zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia, komplexne zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy na životné prostredie, objasniť a porovnať výhody a nevýhody navrhovanej činnosti, určiť opatrenia, ktoré zabránia alebo zmenšia znečisťovanie alebo poškodzovanie životného prostredia, získať objektívny odborný podklad pre vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov. Poukazovanie žalobcu na zásady opatrnosti, legitímnych očakávaní a právnej istoty, bez toho, aby žalobca bral do úvahy konkrétny spôsob realizácie stavby, či špecifiká dotknutého územia, považoval žalovaný za bezpredmetné. K uvedenému poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/89/2015 z 23.02.2017, podľa ktorého: „Najvyšší súd Slovenskej republiky si záverom dovoľuje dať do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikovanú pripomienku tak, aby sa hodnotiaci proces viedol v odbornej rovine vzhľadom k cieľu“.

9. V ďalšom texte napadnutého rozhodnutia žalovaný konštatoval, že prvostupňový správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav a poskytol dostatočný podklad, aby bolo možné objektívne posúdiť a zhodnotiť vplyv navrhovanej zmeny na životné prostredie a následne vydať rozhodnutie o tom, že oznámenie o zmene navrhovanej činnosti nie je potrebné ďalej posudzovať. V rámci zisťovacieho konania neboli zistené vplyvy navrhovanej zmeny, ktoré by vylúčili možnosť jej realizácie v danej lokalite. Žalovaný zdôraznil, že práve vyhodnotenie kritérií má v zisťovacom konaní kľúčové postavenie v hodnotení vplyvov na životné prostredie, ktoré je komplexným zistením predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie. Tieto kritéria sa vyhodnocujú práve kvôli zisteniu, či zmena navrhovanej činnosti má alebo nemá byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie – teda končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Toto vyhodnotenie kritérií má byť súčasťou odôvodnenia každého rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, z ktorého vyplynie, ktoré vplyvy navrhovanej činnosti sú tak významné, že príslušný orgán rozhodne o potrebe ďalšieho posudzovania podľa zákona EIA, príp. že vplyvy, ktoré vykazuje navrhovaná činnosť nie sú významné, aby vznikla potreba ďalšieho posudzovania. Žalovaný má za to, že v prvostupňovom rozhodnutí takého vyhodnotenie kritérií je uvedené, t.j. správna úvaha prvostupňového správneho orgánu o tom, z čoho vychádzal, a ako dospel k výroku svojho rozhodnutia o ďalšom neposudzovaní zmeny navrhovanej činnosti podľa zákona EIA. Žalovaný ďalej konštatoval, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol stanoviská dotknutých orgánov a verejnosti, pričom ich dostatočne vyhodnotil. Takýto postup považoval za v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku, § 29 ods. 3 a § 29 ods. 13 zákona EIA. Taktiež v súlade s § 20a písm. a) zákona EIA a § 47 ods. 3 Správneho poriadku vyhodnotil kritéria pre zisťovacie konanie, a to primerane k posudzovanej činnosti.

10. Ohľadom námietky žalobcu, v rámci ktorej poukázal na to, že prvostupňovým rozhodnutím sa porušuje ustanovenie § 17 ods. 1, 2 a 3 zákona o životnom prostredí, § 2 písm. d) a § 29 ods. 13 zákona EIA, tak k tomu žalovaný uviedol, že predmetné ustanovenia zákona o životnom prostredí neurčuje konkrétne povinnosti príslušným orgánom štátnej správy na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie. Samotný zákon o životnom je normou rámcovou, pričom ťažisko právnej úpravy leží v jednotlivých osobitných zákonoch. Obdobne ustanovenie § 2 písm. d) zákona EIA je ustanovenie, ktoré sa nachádza v úvodnej časti tohto zákona a zo systematického, ako aj gramatického výkladu vyplýva, že sa jedná o deklaratívne ustanovenie, ktoré má najmä interpretačný charakter, ktoré hovorí o účele zákona a nie o konkrétnej povinnosti, ktoré by pre subjekty konania a prvostupňový správny orgán vyplývali. Ak teda prvostupňový správny orgán postupoval v zisťovacom konaní podľa ustanovení

zákona EIA (§ 29 a nasl.), ktoré samé o sebe sú dostatočne konkrétne, nemohol sa dostať do rozporu s účelom zákona. Zákon EIA, podľa ktorého postupoval prvostupňový správny orgán v procese zisťovacieho konania, bližšie upravuje výrokovú časť rozhodnutia v tomto konaní. Žalovaný poukázal na to, že podľa ustanovenia § 29 ods. 13 zákona EIA v prípade, že prvostupňový správny orgán rozhodne o ďalšom neposudzovaní navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, uvedie vo výroku rozhodnutia podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie. Kritéria obsahu ani formy podmienok, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie, však nie sú predmetom tohto zákonného vymedzenia. Z uvedeného dôvodu žalovaný nepovažoval vo vzťahu k charakteru zmeny navrhovanej činnosti podmienky uvedené vo výrokovej časti za podmienky uložené v rozpore s § 29 ods. 13 zákona EIA. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu odkázalo na všetky doručené stanoviská, ich súlad prvostupňový správny orgán vyhodnotil vo vzťahu k zmene navrhovanej činnosti, ak mal za to, že ide o pripomienky, ktorými je potrebné navrhovateľa zaviazat' z hľadiska eliminácie vplyvov na životné prostredie, tieto uviedol vo výrokovej časti rozhodnutia, resp. ktorých význam pre rozhodnutie nebol podstatný, vyhodnotil ich v odôvodnení rozhodnutia. Žalovaný k uvedenému doplnil, že do výrokovej časti rozhodnutia nie je potrebné citovať podmienky a pripomienky, ktoré majú charakter upozornení na potrebu dodržiavania legislatívou definovaných opatrení, tie je navrhovateľ povinný rešpektovať v plnom rozsahu.

11. V súvislosti s námietkou žalobcu týkajúcou sa variantného riešenia žalovaný uviedol, že podľa požiadaviek § 29 ods. 1 písm. b) zákona EIA a prílohy č. 8a k zákonu EIA sa oznámenie o zmene navrhovanej činnosti nepožaduje vypracovať vo viacerých realizačných variantoch. V danom prípade ide o rekonštrukciu existujúceho mostného objektu, ide o zmenu pôvodného, dnes už technicky nevyhovujúceho stavu na jeho pôvodnom umiestnení. Navrhovanou zmenou činnosti nedôjde k zmene funkčného využitia krajiny, preto vypracovávať ďalšie varianty rekonštrukcie nemajú význam.

12. K požiadavke vykonania konzultácií žalovaný uviedol, že žalobca vo svojom vyjadrení k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti neuviedol konkrétne dôvody, na základe ktorých je potrebné konzultácie zvoliť. Na uskutočnenie konzultácií podľa znenia ustanovenia § 63 zákona EIA neexistuje zo strany účastníkov konania právny nárok. V zmysle § 32 ods. 2 Správneho poriadku rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Prvostupňový správny orgán vzhľadom na úroveň spracovania oznámenia o zmene navrhovanej činnosti s prihliadnutím na doručené stanoviská dotknutých subjektov dospel k záveru, že písomnosti zabezpečené správnym orgánom v rámci správneho konania sú postačujúce na rozhodnutie vo veci, preto nepovažoval nariadenie ústneho pojednávania za nevyhnutné a s týmto záverom sa stotožnil aj žalovaný.

13. Na základe vyššie konštatovaných skutočností týkajúcich sa jednotlivých požiadaviek žalobcu žalovaný zastáva názor, že realizácia konzultácie by nepredstavovala pre žalobcu ako účastníka konania, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech, t.j. doplnenie podmienok do rozhodnutia v zmysle jeho požiadaviek, keďže tie sú po posúdení ich obsahu vo vzťahu k navrhovanej činnosti nerelevantné. Na základe uvedených skutočností považoval žalovaný námietky žalobcu súvisiace s konzultáciami za nedôvodné.

14. Žalovaný považoval rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zodpovedajúce dostatočne zistenému skutkovému stavu, rovnako tak dostatočne odôvodnené vo vzťahu k doručeným stanoviskám a pomerom v území aj so zohľadnením jednotlivých zložiek životného prostredia a ich možnom ovplyvnení.

15. Žalovaný v závere napadnutého rozhodnutia konštatoval, že preskúmal podané odvolanie, zákonnosť a správnosť postupu prvostupňového správneho orgánu a napadnuté rozhodnutie, ďalej spisový materiál týkajúci sa veci, priebeh konania na prvostupňovom správnom orgáne, a to v celom rozsahu, tak ako mu to ukladá § 59 ods. 1 Správneho poriadku a svojim skúmaním nezistil pochybenia v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, ktorý konal v zmysle zákona EIA, ako aj príslušného procesného aktu.

Zhrnutie tvrdení žalobcu v zmysle žaloby a repliky a vyjadrenie žalovaného

16. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca na Krajskom súde v Banskej Bystrici žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2022/030122-002 zo dňa

06.12.2022, ktoré navrhoval podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. f) a písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj len „SSP“) zrušiť, ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-LC-OSZP-2022/006225-027 zo dňa 06.07.2022 a vec vrátiť prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie.

17. Žalobca v podanej žalobe namietal nesprávnu aplikáciu § 20a, § 29 ods. 3 a § 29 ods. 13 zákona EIA tým, že v rozhodnutí zo zisťovacieho konania nie sú vo výroku rozhodnutia uvedené podmienky požadované žalobcom, v spojení s § 47 ods. 3 Správneho poriadku v súvislosti s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného. Podľa názoru žalobcu, žalovaný v napadnutom rozhodnutí nespĺnil kvalitatívne a zákonné náležitosti na formu a obsah odôvodnenia rozhodnutia. Žalobca uviedol, že nie je možné sa stotožniť s tým, že žalovaný, resp. prvostupňový správny orgán prihliadol a vyhodnotil všetky písomné stanoviská doručené v priebehu zisťovacieho konania, keďže sa v odôvodnení s pripomienkami žalobcu ako dotknutej verejnosti náležitým spôsobom nevysporiadal. Vysvetlenie spôsobu použitia správnej úvahy je vážnou prekážkou pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia. Žalobca považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne, keďže v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ako aj rozhodnutia žalovaného absentuje akákoľvek úvaha správneho orgánu a ich obsahom je len sumarizácia zákonných ustanovení. Žalobca v tejto súvislosti namietal okrem iného i to, že výrok prvostupňového rozhodnutia obsahuje iba všeobecné právne povinnosti, ktoré vyplývajú z iných právnych predpisov, ktorými je navrhovateľ viazaný bez ohľadu na to, či sú uvedené v rozhodnutí, čím nenapĺňajú kvalifikačné znaky zmierňujúcich opatrení a účel zákona EIA. Žalobca uviedol, že napadnuté rozhodnutie nesleduje cieľ a účel zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v zmysle § 2 zákona EIA, kedy prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný podľahli nesprávne predpokladu, že ekonomický a hospodársky záujem navrhovateľa má prednosť pred ekologickými záujmami. Preto má žalobca za to, že podmienky, ktoré určil prvostupňový správny orgán ako záväzné, nie sú podmienkami, ktoré by spĺňali kritérium konkrétneho zmierňujúceho opatrenia v nadväznosti na § 29 ods. 13 zákona EIA. Takýmto postupom konal v rozpore s § 3 ods. 1 Správneho poriadku a vydal nezákonné rozhodnutie.

18. Žalovaný k vyššie uvedenej námietke žalobcu uviedol, že požiadavky, ktoré žalobca navrhoval v zisťovacom konaní zahrnúť do podmienok rozhodnutia (v stanovisku zo dňa 30.05.2022 k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti), boli totožné s požiadavkami, ktoré žalobca vzniesol v podanom odvolaní. Opatrenia navrhované žalobcom neboli vhodné na to, aby sa určili ako podmienky rozhodnutia podľa § 29 ods. 13 zákona EIA. Prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia jednak uviedol vyjadrenie navrhovateľa k jednotlivým pripomienkam (str. 9-13), rovnako tak uviedol aj svoje vlastné úvahy (str. 13-15), s ktorými sa žalovaný stotožnil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Rovnako tak k vzneseným požiadavkám uviedol svoju vlastnú správnu úvahu aj žalovaný (str. 16-24 druhostupňového rozhodnutia). Z uvedeného dôvodu žalovaný nesúhlasil s námietkou žalobcu, že prvostupňový správny orgán pochybil, lebo nielenže neuviedol návrh podmienok žalobcu do výroku prvostupňového rozhodnutia, ale sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia ani nevysporiadal.

19. Vychádzajúc z toho, že prvostupňové, ako aj druhostupňové rozhodnutie tvoria jeden celok, druhostupňový správny orgán, t.j. žalovaný, pokiaľ má za preukázané, že neexistujú rozpory v dôkazoch, a že bol prvostupňovým správnym orgánom dostatočne zistený skutkový stav tak, ako bolo tomu v tomto prípade, sa môže stotožniť a poukázať na obsah prvostupňového správneho rozhodnutia, ktoré považuje za vecne správne. Ku podaným pripomienkam žalobcu prvostupňový správny orgán zaujal stanovisko a žalovaný sa s uvedeným plne stotožnil. V rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu je opísaná zmena navrhovanej činnosti s ohľadom na jej umiestnenie aj jej plánovaný rozsah. Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že vplyvy, ktoré vykazuje zmena navrhovanej činnosti nie sú významné, aby vznikala potreba ďalšieho posudzovania podľa zákona EIA, čo vyplynulo zo stanovísk od dotknutých orgánov, ktoré predložili kladné stanoviská a nepožadovali ďalšie posudzovanie zmeny navrhovanej činnosti podľa zákona EIA. Vzhľadom na uvedené nepovažoval žalovaný za vadu preskúmateľnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu skutočnosť, že v odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový správny orgán nevysporiadal osobitne s každou jednou pripomienkou žalobcu ako odvolateľa. Povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemá byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné sa vysporiadať s každým argumentom, pokiaľ nemá pre vec podstatný význam.

20. Pokiaľ žalobca namietal, že neboli akceptované ním navrhované eliminačné alebo zmierňujúce podmienky, žalovaný tak ako už v napadnutom rozhodnutí poukázal na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/89/2015 z 23.02.2017.

21. K časti žaloby, v ktorej žalobca poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie nesledovalo cieľ a účel zákona EIA v zmysle § 2 uvedeného zákona, správny orgán poukázal na to, že ustanovenie § 2 zákona EIA je ustanovenie, ktoré sa nachádza v úvodnej časti tohto zákona a zo systematického, ako aj gramatického výkladu vyplýva, že sa jedná o deklaratívne ustanovenie, ktoré má najmä interpretačný charakter, ktoré hovorí o účele zákona a nie o konkrétnej povinnosti, ktoré by pre subjekty konania a prvostupňový správny orgán vyplývali. To neznamená, že by napadnuté rozhodnutie nerešpektovalo zmysel a duch zákona, čo je tiež hlavným kritériom posudzovania zákonnosti a správnosti administratívneho rozhodnutia. Predmetné deklaratívne ustanovenie je taktiež premietnuté do ďalších ustanovení zákona EIA. Ak teda prvostupňový správny orgán postupoval v zisťovacom konaní podľa ustanovení zákona EIA (§ 29 a nasl.), ktoré samé o sebe sú dostatočne konkrétne, nemohol sa dostať do rozporu s účelom zákona.

22. K časti žaloby, podľa ktorej žalovaný dal prednosť ekonomickým a hospodárskym záujmom navrhovateľa pred ekologickými záujmami, žalovaný opakovane zdôraznil, že sa jedná o existujúci most, ktorého technický stav je natoľko zlý, že je potrebná jeho rekonštrukcia. Nejde o novú činnosť, ktorej vplyvy na životné prostredie by mohli byť rozsiahleho charakteru, ale len o opravu mosta, pričom sa v danej lokalite nič nezmení oproti predchádzajúcemu stavu. V nadväznosti na to, že most v lokalite je už niekoľko desiatok rokov a je preukázateľný jeho zlý technický stav, ponechanie ho práve v tomto stave môže ohroziť tak ľudí, ako aj životné prostredie. Vzhľadom na to, že premoštuje občasný vodný tok môže jeho zrútením dôjsť k poškodeniu koryta vodného toku, úhynu vodných živočíchov, vyplaveniu vody z koryta vodného toku a toto môže práveže viac ovplyvniť nie len vodné pomery, ale aj okolité prostredie, ako práve jeho rekonštrukcia. Rovnako tak treba zohľadniť aj ďalšie súvisiace skutočnosti, a to ohrozenie zdravia ľudí, ktorí tento most využívajú na prístup do lokality, ako aj finančné možnosti navrhovateľa, ktorý má len určité obmedzené možnosti rozpočtu a financovania opráv mostov v danom roku. Ak by došlo k tomu, že most sa nakoniec pre obštrukcie v zisťovacom konaní a následne v povoľovacom konaní rozpadne, resp. časť mosta sa zrúti, mohlo by dôjsť ešte k väčším škodám nie len na majetku, ale predovšetkým na ohrození zdravia ľudí, ohrození vodného toku, hydromorfologických vlastností koryta vodného toku a ohrození vodných živočíchov, alebo rastlín, ktoré sa v lokalite vyskytujú. Ak má žalobca za to, že žalovaný nedal prednosť ekologickým záujmom, ale ekonomickým záujmom navrhovateľa, je potom podľa názoru žalovaného potrebné sa zamyslieť, aký postup by bolo potrebné akceptovať v budúcnosti, ak dôjde k zrúteniu mosta, keďže jeho rekonštrukcia nie je podľa žalobcu prijateľná vo vzťahu k ochrane životného prostredia. Žalovaný zdôraznil, že určite sú toho času, t.j. len pri rekonštrukcii mosta vplyvy na životné prostredie menšie, ako pri výstavbe úplne nového mosta. Treba vziať do úvahy aj existujúci stav životného prostredia v danej lokalite, tento stav sa prispôbil existujúcej stavbe, jej rekonštrukciou sa nič nezmení oproti jednotlivým zložkám životného prostredia. Aj na základe vyššie uvedeného má žalovaný za to, že vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a nezohľadňoval ekonomické a hospodárske záujmy navrhovateľa, keďže tento žiadny zisk zo zmeny navrhovanej činnosti – rekonštrukcie mostu mať nebude, len zabezpečí ďalšiu funkčnosť mosta do budúcnosti.

23. Žalovaný poukázal na to, že z obsahu jednotlivých pripomienok žalobcu, ktoré vzniesol v rámci zisťovacieho konania nevyplývajú konkrétne negatívne vplyvy, ktoré by vznikli v procese navrhovanej zmeny, teda žalobca v konaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, z ktorých by vyplývalo, že navrhovaná zmena činnosti, ktorú chce uskutočniť navrhovateľ, negatívne ovplyvní životné prostredie v danej lokalite. Interpretácia ustanovení § 2, § 20a, § 29 ods. 3, § 29 ods. 13 zákona EIA, ako ju uviedol žalobca, či už vo svojom odvolaní alebo v žalobe, je podľa názoru žalovaného neprimerane extenzívna. Z ustanovenia § 29 ods. 3 zákona EIA síce vyplýva povinnosť správneho orgánu pri rozhodovaní prihliadať aj na doručené stanoviská dotknutých subjektov, ale v žiadnom prípade nemožno tento výklad posunúť do roviny absolútnej prednosti dotknutou verejnosťou navrhovaných podmienok. Správny orgán nie je len pasívnym vykonávateľom požiadaviek a vôle účastníka konania a nie je viazaný len ním poskytnutými podkladmi. Stanovenie jednotlivých podmienok na elimináciu, príp. zmiernenie vplyvov na životné prostredie je v dispozícii príslušného správneho orgánu, pričom na doručené stanoviská a podmienky v nich určené je potrebné prihliadať najmä vo vzťahu k ich vykonateľnosti, účelnosti a

relevantnosti pre konkrétny prípad. Na základe týchto skutočností považoval žalovaný vyššie uvedené žalobné námietky žalobcu za neopodstatnené.

24. Žalovaný v podanej žalobe ďalej namietal i porušenie práva verejnosti na úplné a presné informácie o životnom prostredí podľa § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA tým, že prvostupňový správny orgán nezverejnil vyjadrenia verejnosti a vyjadrenia dotknutých orgánov, či doplňujúce informácie od navrhovateľa predpísaným spôsobom. V tejto súvislosti žalobca namietal, že týmto spôsobom verejnosť, ktorá nebola účastníkom konania, nebola o navrhovanej činnosti náležite informovaná, čím jej bola zmarená možnosť podať odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA.

25. K vyššie uvedenej námietke žalovaný konštatoval, že informácie o životnom prostredí, vrátane predpokladaných vplyvov zmeny navrhovanej činnosti boli uvedené v oznámení o zmene navrhovanej činnosti, ktoré bolo v súlade s ustanovením § 24 ods. 1 a § 29 ods. 6 zákona EIA zverejnené a verejnosti dostupné na webovom sídle prvostupňového správneho orgánu, webovom sídle Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky a zároveň informácia o zmene navrhovanej činnosti bola dostupná prostredníctvom zverejnenia dotknutými obcami v súlade s § 29 ods. 8 zákona EIA na ich úradných tabuliach. Verejnosť mala počas konania možnosť sa zapojiť do konania a podávať k navrhovanej zmene činnosti svoje podnety, pripomienky a názory. Žalobca v rámci prvostupňového konania zaslal stanovisko k zmene navrhovanej činnosti, čím je podľa žalovaného preukázaná skutočnosť, že verejnosť bola so zmenou navrhovanej činnosti oboznámená. Verejnosť, ktorá nebola účastníkom konania, bola taktiež informovaná o výsledku zisťovacieho konania v súlade s § 29 ods. 15 zákona EIA prostredníctvom úradnej tabule a webového sídla prvostupňového správneho orgánu a tak isto prvostupňový správny orgán zverejnil rozhodnutie zo zisťovacieho konania na webovom sídle Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, pričom týmto spôsobom bolo zachované právo verejnosti, ktorá nebola účastníkom zisťovacieho konania, podať odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA a stať sa tak účastníkom nielen zisťovacieho konania, ale aj nasledujúcich povoľovacích konaní.

26. Žalovaný poukázal na to, že žalobca bol v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku listom prvostupňového správneho orgánu č. OU-LC-OSZP-2022/006225-024 zo dňa 27.06.2022 informovaný o ukončení dokazovania a o možnosti vyjadriť sa k zhromaždeným podkladom a k spôsobu ich zistenia, pričom žalobca na uvedené upovedomenie nereagoval. Zákon EIA má v ustanovení § 24 ods. 1 zhrnuté všetky najdôležitejšie výstupy jednotlivých fáz konania, ktoré sú určené pre verejnosť. Podľa tohto ustanovenia sa poskytujú informácie o orgáne, ktorý koná, vydá rozhodnutie, informuje sa aj o lehote na zasielanie pripomienok, spolu s uvedením adresy, o čase a mieste verejného prerokovania zámeru a pod. Uvedené ustanovenie neobsahuje taxatívny výpočet skutočností, ktoré je príslušný správny orgán povinný zverejniť, nakoľko práve písmeno i) v § 24 ods. 1 dáva príslušnému správne mu orgánu priestor na zverejnenie aj iných informácií, o ktorých je potrebné informovať verejnosť a nie sú uvedené v písmenách a) až h). Zákon EIA neobsahuje definíciu pojmu „iné informácie dôležité na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia“. Toto ustanovenie tak vytvára priestor pre správny orgán, aby podľa skutočností zistených počas prebiehajúceho konania zvážil, či je informácia dôležitá na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia. Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto ustanovení však zákonodarca používa iba pojem „záverečné stanovisko“ a „povolenie“ a nie „rozhodnutie zo zisťovacieho konania“ alebo „rozhodnutie o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona“, má žalovaný za to, že prvostupňovému správne mu orgánu v zisťovacom konaní nevyplývala z písmena i) povinnosť zverejňovať doručené stanoviská dotknutých orgánov, či dotknutej verejnosti doručené podľa § 23 ods. 4), § 29 ods. 9 zákona EIA, alebo doplňujúce informácie navrhovateľa doručených podľa § 29 ods. 10 zákona EIA. Žalovaný správny orgán mal v tomto kontexte za to, že prvostupňový správny orgán dodržal informačné povinnosti v zmysle § 24 ods. 1 zákona EIA. Skutočnosť, že k písm. i) tohto ustanovenia prvostupňový správny orgán neuviedol žiadne informácie znamená, že sa v podkladoch nenachádzali iné dôležité informácie na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia, ktoré toto ustanovenie vyžaduje. Na základe uvedeného žalovaný správny orgán považoval i tento žalobný dôvod žalobcu za neopodstatnený.

27. Žalobca v podanej žalobe namietal i porušenie § 22 ods. 6 zákona EIA tým, že predmetom konania neboli okrem nulového variantu, aj dva odlišné realizačné varianty. Žalobca uviedol, že prvostupňový správny orgán postupoval nezákonne, keď upustil od variantného riešenia. Rozhodnutie o upustení od variantného riešenia je podľa názoru žalobcu arbitrárne a svojvoľné, ktorého jediným účelom je umožniť

navrhovateľovi vyhnúť sa environmentálnej zodpovednosti a ďalším právnym povinnosťami v tomto smere.

28. K predmetnej námietke žalovaný uviedol, že má za to, že s touto námietkou sa dostatočným a zrozumiteľným spôsobom vysporiadal v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia na str. 21. Žalovaný v tomto smere opätovne zdôraznil, že na konanie, ktorého predmetom je upustenie od variantného riešenia sa v zmysle § 64 písm. c) zákona EIA neuplatňujú ustanovenia Správneho poriadku. Upustenie od variantného riešenia predchádza podaniu žiadosti o vykonanie zisťovacieho konania, čím je vylúčené, aby žalovaný ako odvolací orgán rozhodoval v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom správnom orgáne. Žalovaný k tomu doplnil, že podľa požiadaviek § 29 ods. 1 písm. b) zákona EIA a prílohy č. 8a k zákonu EIA sa oznámenie o zmene navrhovanej činnosti nepožaduje vypracovávať vo viacerých realizačných variantoch. Porovnanie variantov navrhovanej činnosti a návrh optimálneho variantu s prihliadnutím na vplyvy na životné prostredie je v zmysle prílohy č. 9 k zákonu EIA len obsahovou náležitosťou oznámenia o zmene navrhovanej činnosti. V danom prípade ide o rekonštrukciu existujúceho mostného objektu, ide iba o zmenu pôvodného dnes už technicky nevyhovujúceho stavu na jeho pôvodnom umiestnení. Navrhovanou zmenou činnosti nedôjde k zmene funkčného využitia krajiny, preto vypracovávať ďalšie varianty rekonštrukcie nemajú podľa presvedčenia žalovaného význam. Na základe uvedeného považoval žalovaný aj tento žalobný dôvod za neopodstatnený.

29. Okrem vyššie uvedených žalobných bodov žalobca v podanej žalobe namietal aj porušenie § 63 zákona EIA tým, že správny orgán neumožnil žalobcovi zúčastniť sa konzultácie. Podľa názoru žalobcu sa žalovaný dopustil nesprávnej interpretácie zákonných ustanovení týkajúcich sa vykonania konzultácie.

30. V kontexte s vyššie uvedenou námietkou má žalovaný za to, že aj s touto námietkou sa dostatočným a zrozumiteľným spôsobom vysporiadal v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia, a to na str. 21-22. Podľa vyjadrenia žalovaného je z administratívneho spisu zrejmé, že z doručených stanovísk dotknutých subjektov vyplynulo, že nemajú žiadne namietavé stanoviská, resp. z nich ani nevyplývala potreba realizácie konzultácie. Žalobca, ktorý sa dožadoval konzultácie voči zmene navrhovanej činnosti podľa názoru žalovaného uplatnil požiadavky, ktoré s ňou nesúviseli. Preto nebolo ani potrebné zvolávať konzultácie s prihliadnutím na ich účel definovaný v § 63 zákona EIA. Žalobca v žalobe podľa vyjadrenia žalovaného neuviedol konkrétne žalobné námietky, ktorými by odôvodňoval potrebu vykonania konzultácií s vymedzením toho, aké skutočnosti si vyžadovali, aby boli medzi účastníkmi konania a zúčastnenými orgánmi konfrontované a vyjasňované, prečo nepostačovalo zaujatie stanovísk a vyjadrení v takom rozsahu, aké boli v písomnej podobe realizované v administratívnom konaní. Žalovaný poukázal na to, že prvostupňový správny orgán dal listom č. OU-LC-OSZP-2022/006225-024 zo dňa 27.06.2022 v súlade s § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku účastníkom konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a navrhnúť jeho doplnenie, pričom žalobca nevyužil možnosť nahliadnuť do spisu a ani možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. V tomto smere teda žalobca ani nenamietal, že pre rozhodnutie neboli postačujúce tie podklady, ktoré boli prvostupňovým správnym orgánom obstarané, a že sú tu také skutočnosti, ktoré by bolo potrebné ešte riešiť a konfrontovať formou konzultácií. Tieto skutočnosti bližšie nekonkretizoval ani v podanom odvolaní, či v samotnej žalobe.

31. Obsahom správnej žaloby bola taktiež námietka absencie úvahy žalovaného na upozornenia žalobou aj v podanom odvolaní, t.j. plnenie povinnosti Slovenskej republiky prostredníctvom okresných úradov vo vzťahu k pomoci ekologickým spolkom.

32. K vyššie uvedenej námietke žalovaný opakovane uviedol podobne, ako aj v napadnutom rozhodnutí, že nakoľko táto námietka žalobcu súvisí s činnosťou žalobou v rámci rozhodovacej činnosti správnych orgánov na celom území Slovenskej republiky a má za to, že nie len prvostupňový správny orgán sa pri rozhodovaní zaoberá širšími súvislosťami, ktoré majú vplyv na rozhodovaciu činnosť, ako je aj ochrana životného prostredia, vydaním rozhodnutia a určením podmienok, ktoré eliminujú vplyv na životné prostredie bude zabezpečené, že navrhovateľ aj v rámci povoľovacieho procesu sa bude uvedenými podmienkami riadiť a následne aj ich plnenie dodržiavať pri realizácii stavby/ resp. pri užívaní stavby. Správna úvaha prvostupňového správneho orgánu je v odôvodnení rozhodnutia dostatočná a žalovaný sa s ňou stotožnil, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia doplnil svoje právne závery a vyhodnotil odvolacie dôvody žalobcu.

33. Žalovaný zdôraznil, že prvostupňový správny orgán viedol konanie v zmysle ustanovení tak zákona EIA, ako aj Správneho poriadku. Postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia, zabezpečil aj verejnosti možnosť zúčastniť sa zisťovacieho konania, v rámci tohto konania verejnosťou vznesenými pripomienkami sa riadne zaoberal, tieto následne v odôvodnení rozhodnutia aj vyhodnotil a uviedol úvahu o ich opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti. Žalobca mal v priebehu konania zabezpečené rovnaké postavenie, ako ostatní účastníci konania, so všetkými právami a povinnosťami, teda tvrdenie žalobcu, že sa mu neposkytla pomoc ako ekologickému spolku vyhodnotil ako nepravdivé. Prvostupňový správny orgán pri vykonaní zisťovacieho konania o posudzovaní zmeny navrhovanej činnosti v súlade s § 29 ods. 6 písm. a) zákona EIA zaslal oznámenie o zmene navrhovanej činnosti rezortnému orgánu, povolujuúcemu orgánu, dotknutým orgánom a dotknutej obci a požiadal ich o doručenie písomného stanoviska k zmene navrhovanej činnosti. Zároveň v súlade s § 29 ods. 8 zákona EIA požiadal dotknuté obce, aby do 3 pracovných dní od doručenia oznámenia o zmene navrhovanej činnosti informovali o ňom verejnosť na úradnej tabuli obce a na webovom sídle, ak ho majú zriadené a oznámili, kde a kedy je možné do oznámenia nahliadnuť a v akej lehote a komu môže verejnosť podávať svoje pripomienky. Prvostupňový správny orgán v súlade s § 29 ods. 6 písm. b) a § 24 ods. 1 zákona EIA informoval verejnosť o zmene navrhovanej činnosti na svojom webovom sídle a webovom sídle Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky. Verejnosť mala počas konania možnosť zapojiť sa do konania a podávať k zmene navrhovanej činnosti svoje podnety, pripomienky a názory. Žalobca ako dotknutá verejnosť prejavil záujem na navrhovanej zmene činnosti podaním písomného stanoviska k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti v zmysle § 24 ods. 3 písm. d) zákona EIA, a preto s ním prvostupňový správny orgán konal ako s účastníkom konania. Prvostupňový správny orgán pri svojej úvahe vyhodnotil aj požiadavky, ktoré žalobca uplatňoval na prvostupňovom správnom orgáne odkazom na vlastný zoznam opatrení uvedené vo svojom vyjadrení.

34. Ďalej žalovaný konštatoval, že účastníci mali možnosť nahliadnuť do podkladov rozhodnutia v súlade s § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku a mohli sa k nim vyjadriť. Po tejto lehote prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktoré bolo riadne zverejnené a zaslané dotknutým subjektom, vrátane možnosti odvolania.

35. V závere žalovaný správny orgán uviedol, že žalobcovi nebolo bránené v aktívnej účasti v zisťovacom konaní, a že jeho postavenie ako účastníka konania bude zachované aj v následných povoľovacích konaniach. Na základe uvedených skutočností považoval žalovaný aj túto žalobnú námietku za neopodstatnenú.

36. Žalovaný trval na správnosti právneho posúdenia veci, na zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré považoval za dostatočne odôvodnené, zrozumiteľné a zastáva názor, že zistený skutkový stav bol dostačujúci na riadne posúdenie veci, pričom procesné práva účastníkov konania boli zabezpečené dostatočným spôsobom. Navrhol správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietnuť.

Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania v rade 1/ k správnej žalobe

37. Ďalší účastník konania v rade 1/ uviedol, že považuje rozhodnutie č. OU-BB-OOP3-2022/030122-002 zo dňa 06.12.2022 vydané Okresným úradom Banská Bystrica, odborom opravných prostriedkov, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo za zákonné, správne, zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené, a to vo všetkých skutočnostiach namietaných žalobcom. Poukázal na to, že prvostupňový správny orgán v rozhodnutí uviedol jednotlivé pripomienky žalobcu aj s vyjadrením navrhovateľa a tieto pripomienky vyhodnotil samostatne. Rovnako tak svoju vlastnú správnu úvahu k vzneseným požiadavkám uviedol aj žalovaný. Podľa názoru ďalšieho účastníka konania v rade 1/ opatrenia navrhnuté žalobcom neboli vhodné na to, aby sa určili ako podmienky rozhodnutia podľa § 29 ods. 13 zákona EIA. Z obsahu jednotlivých pripomienok, ktoré vzniesol žalobca v rámci zisťovacieho konania nevyplývali konkrétne negatívne vplyvy, ktoré by vznikli v procese navrhovanej zmeny, teda žalobca v konaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, z ktorých by vyplývalo, že navrhovaná zmena činnosti negatívne ovplyvní životné prostredie v danej lokalite. Žalobca nepreukázal, že prijaté opatrenie nedostatočne zmiernuje dopady navrhovanej činnosti na životné prostredie. Len konštatovanie, že ním navrhnuté opatrenia neboli prijaté je nepostačujúce. Stanovisko žalobcu v prvostupňovom konaní bolo formulované ako požiadavky, resp. názory bez toho, aby bola ich opodstatnenosť osobitne

odôvodnená, čo je podľa vyjadrenia ďalšieho účastníka konania v rade 1/ v rozpore s § 24 ods. 3 zákona EIA predpokladajúcim prejavenie záujmu verejnosti na navrhovanej činnosti podaním odôvodneného stanoviska. Prvostupňový správny orgán teda nemal povinnosť sa s jednotlivými požiadavkami osobitne argumentačne vysporiadať a už vôbec nie podľa predstáv žalobcu

38. K námietke žalobcu týkajúcej sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia ďalší účastník konania v rade 1/ uviedol, že za nepreskúmateľné možno považovať rozhodnutie orgánu verejnej správy, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako bolo rozhodnuté ale aj ak rozhodnutie nie je odôvodnené alebo odôvodnenie trpí takými vadami, že v ňom absentujú právne závery, ktoré vyplývajú z rozhodujúcich skutkových okolností, alebo sú nejednoznačné. Nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia nemôže spôsobiť to, že účastník konania nesúhlasí s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného.

39. K námietke žalobcu týkajúcej sa ne zvolania konzultácií ďalší účastník konania v rade 1/ uviedol, že z ustanovenia § 63 zákona EIA plynie požiadavka zabezpečiť vykonanie konzultácie pri posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Keďže tento zákon neobsahuje osobitnú právnu úpravu, procesné podmienky vykonania konzultácie je potrebné subsidiárne podriaďiť režimu Správneho poriadku. Ide o zákonný postup, bez aplikácie ktorého by boli konzultácie nevykonateľné. Žalobca neuviedol konkrétne dôvody preukazujúce že vykonanie konzultácií by prispelo k objasneniu veci. Prvostupňový správny orgán teda neporušil zákon, keď nenariadil ústne pojednávanie, ktorého predmetom by boli konzultácie. Vyjadrenie všeobecných názorov žalobcu o tom, čo malo byť predmetom konzultácie nemožno považovať za preukázanie špecifických dôvodov uskutočnenia konzultácie formou ústneho pojednávania plynúcich z § 63 ods. 2 zákona EIA.

40. Ďalší účastník konania v rade 1/ má za to, že žalobcom formulované žalobné námietky sú nekonkrétne, majú povahu všeobecného nesúhlasu žalobcu s postupom a rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a žalovaného a povahu vyjadrení k uplatňovaniu zákonov. Žalobca polemizuje o všeobecných otázkach ochrany životného prostredia, no nepoukazuje na konkrétny dopad týchto skutočností na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žalobcom navrhované opatrenia s konkrétnou navrhovanou zmenou činnosti nesúvisia, sú neaplikovateľné, z čoho je zrejmé, že žalobca sa s konkrétnym projektom vôbec nezaobrá, neberie do úvahy jeho špecifiká, či reálne dopady na životné prostredie a preto jeho tvrdenia o záujme o presné, správne informácie o následkoch konkrétneho projektu na životné prostredie vníma ďalší účastník konania v rade 1/ ako nanajvýš pochybné.

Posúdenie opodstatnenosti žaloby - podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom

41. Správny súd v Banskej Bystrici bol zriadený zákonom č. 151/2022 Z. z., pričom podľa § 3 ods. 3 písm. a) uvedeného zákona výkon súdnictva od 1. júna 2023 prešiel z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých bola od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu Trenčína a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Vzhľadom na uvedené sa toto konanie pôvodne vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici vedie už na Správnom súde v Banskej Bystrici (ďalej aj ako „správny súd“).

42. Správny súd v Banskej Bystrici vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže účastníci konania o nariadenie pojednávania nežiadali. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14.11.2024 v súlade s § 137 ods. 3 SSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu oznámené dňa 22.10.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

43. Správny súd v Banskej Bystrici ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe (§ 134 ods. 1 SSP), vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, po oboznámení sa so žalobou, s vyjadrením žalobcu, ako aj s vyjadreniami žalovaného a ďalšieho účastníka konania v rade 1/, s pripojeným administratívnym spisom predloženým žalovaným dospel k záveru, že správnej žalobe nie je možné priznať úspech.

44. Predmetom súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2022/030122-002 zo dňa 06.12.2022, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. OU-LC-OSZP-2022/006225-027 zo dňa 06.07.2022, ktorý po vykonaní zisťovacieho konania zmeny navrhovanej činnosti „Cesta I/16 Vidiná – rekonštrukcia mosta ev. č. 16-226“ rozhodol podľa § 29 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z. z. tak, že zmena navrhovanej činnosti „Cesta I/16 Vidiná – rekonštrukcia mosta ev. č. 16-226“, uvedená v predložennom oznámení o zmene navrhovanej činnosti sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

45. Vzhľadom na povahu predmetu súdneho prieskumu ide o správnu žalobu, v konaní o ktorej je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby v zmysle § 134 ods. 1 SSP, nakoľko sa nejedná o žiadanú z výnimiek uvedených v § 134 ods. 2 SSP. Keďže je predmetné konanie ovládané dispozičnou zásadou, súdny prieskum nie je v tejto veci absolútny. Správny súd nie je oprávnený a ani nemôže dôvody nezákonnosti v žalobe neuvedené dopĺňať podľa zistení z administratívneho spisu, ani všeobecne uplatnené dôvody nezákonnosti konkretizovať na daný prípad. Všeobecne uplatnené námietky, resp. vyjadrenie nesúhlasu so závermi žalovaného v rámci žalobných bodov správnej žaloby bez primeranej skutkovej a právnej argumentácie viažucej sa vecne k napadnutému rozhodnutiu žalovaného, či prvostupňovému rozhodnutiu, neumožňuje správne súdu uskutočniť prieskum zákonnosti, pretože práve rozsahom a dôvodmi žaloby je správny súd pri prieskume vedený a súčasne aj limitovaný. Žalobca musí v žalobe v zmysle § 182 ods. 1 písm. e) SSP uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia žalovaného za nezákonné. Správny súd teda posudzoval, či žalovaný postupoval v súlade s hmotnoprávnymi a procesnými predpismi, a to výlučne v rozsahu namietaných tvrdení žalobcom v rámci uplatnených žalobných bodov v lehote na podanie žaloby, keďže správne súdnictvo je ovládané koncentračnou zásadou vyjadrenou v § 62 ods. 1 a § 183 SSP, a na neskôr uplatnené žalobné námietky prednesené nad rámec skutočností a argumentov uvedených v správnej žalobe správny súd prihliadať nemôže.

Právny rámec

46. Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

47. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

48. Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon EIA“ alebo „zákon č. 24/2006 Z. z.“), príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

49. Podľa § 29 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z., ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.

50. Podľa § 29 ods. 9 zákona č. 24/2006 Z. z., rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec môžu doručiť príslušnému orgánu písomné stanoviská k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, tak sa stanovisko považuje za súhlasné. Verejnosiť môže doručiť príslušnému orgánu písomné stanovisko k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií podľa odseku 8; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď bolo v určenej lehote doručené dotknutej obci.

51. Podľa § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z. z., výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v

ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

52. Podľa § 20a písm. a) zákona č. 24/2006 Z. z., rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia obsahuje a) odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13.

53. Podľa § 24 ods. 1 písm. i) zákona č. 24/2022 Z. z., príslušný orgán informuje bezodkladne verejnosť na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli o iných informáciách dôležitých na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia.

54. Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z., príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povolujuúcim orgánom alebo schvaľujúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov.

55. Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z., na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem

- a) konania podľa druhej a štvrtej časti zákona,
- b) osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3,
- c) upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6,
- d) určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2,
- e) určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30,
- f) konfliktu záujmov podľa § 63a.

56. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

57. Podľa čl. 44 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo na priaznivé životné prostredie.

58. Podľa čl. 45 Ústavy SR, každý má právo na včasné a úplné informácie o stave životného prostredia a o príčinách a následkoch tohto stavu.

59. Podľa čl. 51 ods. 1 Ústavy SR, domáhať sa práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

60. Podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy SR, Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

61. Podľa čl. 3 ods. 2 Aarhuského dohovoru (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí SR č. 43/2006 Z. z.), každá Strana sa usiluje zabezpečiť, aby úradníci a orgány podporovali a usmerňovali verejnosť pri požadovaní prístupu k informáciám, uľahčovali jej účasť na rozhodovacom procese a pri požadovaní prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia.

62. Podľa čl. 4 ods. 1 Aarhuského dohovoru, každá Strana zabezpečí, že orgány verejnej moci v rozsahu tohto článku a v rámci vnútroštátnych právnych predpisov sprístupnia verejnosti na základe žiadosti informácie o životnom prostredí; ak sa tak požaduje a vyplýva to z ustanovenia písmena b), aj kópie aktuálnej dokumentácie obsahujúcej alebo pozostávajúcej z týchto informácií:

- a) bez toho, aby musel byť preukázaný záujem;
- b) v požadovanej forme s výnimkou, ak

- i) je pre orgány verejnej moci vhodné poskytnúť ich v inej forme, pričom v tomto prípade bude uvedený dôvod, pre ktorý boli poskytnuté v takejto forme, alebo
- ii) informácia je už verejne dostupná v inej forme.

63. Podľa čl. 9 ods. 3, 4 a 5 Aarhuského dohovoru;

3. Navyše bez toho, aby boli dotknuté procesy preskúmania uvedené v odsekoch 1 a 2, každá Strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.

4. Navyše bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 1, postupy uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 zabezpečia zodpovedajúcu a účinnú nápravu vrátane predbežných právnych opatrení, ak sú vhodné, a musia byť primerané, spravodlivé, včasné a nie nedostupne drahé. Rozhodnutia podľa tohto článku budú vydávané alebo zaznamenané písomne. Rozhodnutia súdov, a kedykoľvek je to možné, aj iných orgánov budú verejne prístupné. 5. S cieľom posilniť účinnosť ustanovení tohto článku každá Strana zabezpečí, aby bola verejná informovaná o prístupe k správne a súdne preskúmaniu, a zväží vytvorenie vhodných podporných mechanizmov s cieľom odstrániť alebo znížiť finančné a iné bariéry v prístupe k spravodlivosti.

64. Podľa čl. 6 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len "smernica o EIA") podrobné pravidlá pre informovanie verejnosti, napr. vyvesením oznamov v určitom okruhu alebo zverejnením v miestnej tlači, a konzultácie s dotknutou verejnou, napr. písomnými podaniami alebo prostredníctvom verejnej ankety, určia členské štáty. Členské štáty prijmu potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby boli dôležité informácie dostupné pre verejnosť v elektronickej forme aspoň prostredníctvom centrálného portálu alebo ľahko dostupných prístupových bodov na príslušnej správnej úrovni.

65. Pokiaľ žalobca namietal nesprávnu aplikáciu a porušenie § 20a, § 29 ods. 3 a § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z. z., t.j. čo sa týka nesplnenia kvalitatívnych a zákonných náležitostí na formu a obsah výroku a odôvodnenia vydaného rozhodnutia v zisťovacom konaní, správny súd nezistil žalobcom tvrdené porušenie zákona, najmä ním tvrdenú absenciu správnej úvahy a určenia opatrení a podmienok vo vzťahu k ochrane životného prostredia vo výroku rozhodnutia. Tvrdenie žalobcu je v priamom rozpore s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia, keďže orgán verejnej správy uviedol k otázke aké opatrenie a z akého dôvodu vo vzťahu k ochrane životného prostredia uložil vo výroku rozhodnutia a aké naopak nie. Vychádzal zo stanovísk k zmene navrhovanej činnosti, ktoré v zákonom stanovenom termíne doručili oslovené subjekty. Stanoviská podrobne uviedol v odôvodnení, ako aj z nich vyplývajúce požiadavky, ktoré ako podmienky eliminujúce vplyv navrhovanej činnosti na životné prostredie uložil dodržať pri príprave dokumentácie v procese konaní o povolení činnosti podľa osobitných predpisov, a ktoré zapracoval do výrokovej časti rozhodnutia. Písomné stanoviská oslovených subjektov, ktoré ich dali nepožadovali ďalšie posudzovanie zmeny navrhovanej činnosti. Námetka absencie správnej úvahy a riadneho odôvodnenia rozhodnutia je nedôvodná aj vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného vydanom v odvolacom konaní. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol ako sa vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami, zároveň preskúmal prvostupňové rozhodnutie v úplnom rozsahu, tak ako mu to ukladá Správny poriadok, na subsidiárne použitie, ktoré ho odkazuje ustanovenie § 64 ods. 1 zákona EIA. Odôvodnil v dostatočnom rozsahu nezistenie žiadnych pochybení prvostupňového orgánu v rozhodovacom procese, teda tak v konaní, ako aj v samotnom prvostupňovom rozhodnutí.

66. Podľa § 29 ods. 13 zákona EIA výrok rozhodnutia, ktorým sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmiernujú vplyv na životné prostredie. Prvostupňový orgán rozhodol, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa zákona EIA a zároveň uložil zabezpečiť vo výroku vymenované podmienky. Tvrdenie žalobcu, že výrok neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, pretože neobsahuje opatrenia vo vzťahu k ochrane životného prostredia, nepovažuje správny súd za správne. Ak žalobca v žalobe neuviedol, ktoré konkrétne požiadavky z jeho stanoviska neboli zohľadnené, nie je zrejmé, z akého dôvodu by malo byť rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné.

67. K otázke uvedenia opatrení vo výroku rozhodnutia orgánu verejnej správy zaujal stanovisko Najvyšší správny súd SR už vo viacerých rozhodnutiach. Napríklad v rozsudku sp. zn. 7Svk/19/2021 zo dňa

29.03.2023 uviedol, že ustanovenie § 29 ods. 13 zákona EIA, ale ani iné ustanovenia tohto zákona neurčujú, o aké podmienky má ísť, ich určenie je tak prenechané samotnému posudzujúcemu orgánu. Ide teda o jeden z prípadov, kedy zákon priznáva tomuto orgánu správne uváženie, ktoré správne súdy podľa § 27 ods. 2 SSP môžu preskúmať len do tej miery, či nevybočil z medzí a hľadísk určených zákonom. Správny súd teda nemôže hodnotiť samotné opatrenie, len to, či správna úvaha, ktorá viedla správny orgán k ich uloženiu nevybočuje zo zákonných medzí. V tu posudzovanej veci prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil, prečo do výrokovvej časti zapracoval opatrenia ako požiadavky dotknutých orgánov a prečo nezapracoval iné, pričom na jeho správnej úvahe nevzhladol správny súd žiadne pochybenie. Za podstatné považuje správny súd to, že žalobca mal v predmetnej veci predniesť konkrétne skutkové a právne dôvody, prečo mal žalovaný v preskúmanom rozhodnutí uložiť určité opatrenia a prečo ich neuložením prekročil hranice správneho uváženia. Žalobca žiadne takéto konkrétne dôvody neuviedol, pričom nestačí len tvrdiť, že orgán verejnej správy pochybil, ak sa nezaoberal stanoviskom, pripomienkami a požiadavkami žalobcu k oznámenej zmene navrhovanej činnosti.

68. Nad rámec uvedeného správny súd uvádza, že logickým predpokladom, aby mohli byť uložené opatrenia na eliminovanie alebo zmiernenie vplyvov podľa § 29 ods. 13 zákona EIA je to, že navrhovaná činnosť vôbec takéto vplyvy má, alebo môže mať. Orgány verejnej správy vychádzali zo skutkového zistenia, ktoré je založené na oznámení zmeny navrhovanej činnosti ďalším účastníkom konania, že nevyvolá nové významné vplyvy na životné prostredie, a to aj kumulatívne, vrátane vplyvov na zdravie obyvateľov, pričom zohľadnili aj súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Dôkazom toho, že zmena navrhovanej činnosti nevyvolá nové významné vplyvy sú aj stanoviská od dotknutých subjektov, ktoré nepožadovali ďalšie posudzovanie zmeny navrhovanej činnosti. Pokiaľ teda žalobca namietal nedostatočnosť uložených opatrení, nie je zrejmé, ako by sa ďalšími opatreniami mali eliminovať alebo zmierniť nezistené negatívne vplyvy na životné prostredie. Zo zhodnotenia predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti vyplýva, že sa nepredpokladajú také negatívne vplyvy, ktoré by mali za následok významné zhoršenie stavu životného prostredia a zdravia obyvateľov v záujmovom území v porovnaní s existujúcim stavom. Tým, že orgán verejnej správy však uviedol vo výroku podmienky/požiadavky, ktorých dodržanie má eliminovať alebo zmierniť vplyv na životné prostredie, si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 29 ods. 13 zákona EIA v rozhodnutí zo zisťovacieho konania tieto podmienky uviesť.

69. Správny súd nepovažuje za dôvodnú ani žalobnú námietku, že dochádza k absencii pomoci zo strany orgánu verejnej správy ekologickým spolkom v rámci zisťovacieho konania. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že postup tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného bol súladný so zákonom EIA. Prvostupňový správny orgán poskytol verejnosti možnosť zapojiť sa do konania, podávať pripomienky a následne ich riadne vyhodnotil. Žalobca mal rovnaké práva ako ostatní účastníci konania a jeho pripomienky boli riadne posúdené. Orgán verejnej správy zabezpečil zverejnenie oznámenia o zmene navrhovanej činnosti prostredníctvom obce, rezortných orgánov a na webových stránkach, čím bol umožnený verejnosti prístup k informáciám a zapojenie sa do procesu v zisťovacom konaní. Žalobcovi nebolo bránené v aktívnej účasti v tomto konaní. Mal možnosť nahliadnuť do podkladov rozhodnutia v súlade s § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku a mohol sa k nim vyjadriť. Žalobca sám ako ekologický spolok predložil písomné stanovisko, čím sa stal účastníkom konania, a jeho pripomienky boli zohľadnené. To, že žalobca vysporiadanie sa s jeho námietkami považuje za nenáležitú, neznamená, že sa orgán verejnej správy nimi nezaoberal. Žalobcovi, ako zainteresovanej verejnosti tak z Aarhurského dohovoru, ako ani z vnútroštátnej právnej úpravy nevyplýva právny nárok, aby jeho pripomienkam v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie bolo vyhovené, ako to vyplýva aj zo záverov rozsudku NS SR sp. zn. 8Sžo/89/2015 zo dňa 23.02.2017. Na základe uvedených skutočností vyhodnotil správny súd aj túto žalobnú námietku za neopodstatnenú.

70. Žalobca tiež namietal porušenie práva na konzultácie podľa § 63 zákona EIA. K tejto otázke sa vyjadril kasačný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach, napr. v rozsudku sp. zn. 5Svk/40/2022 zo dňa 30.03.2023, sp. zn. 6Svk/42/2022 zo dňa 29.06.2023, sp. zn. 2Svk/5/2022 zo dňa 22.08.2023 a sp. zn. 7Svk/11/2022 zo dňa 26.10.2023. Najvyšší správny súd SR uviedol, že z obsahu § 63 zákona č. 24/2006 Z. z. nevyplýva, že by sa konzultácie za každých okolností museli realizovať výslovne ústnou formou. Navyše z § 64 menovaného zákona vyplýva, že vo vzťahu k realizácii konzultácií nie je vylúčená pôsobnosť Správneho poriadku, teda ani § 21 o nariadení ústneho pojednávania, pričom toto ustanovenie ponecháva na posúdení správneho orgánu, aby ústne pojednávanie nariadil, ak to

povaha veci vyžaduje. V nenariadení ústnej formy konzultácií Najvyšší správny súd SR potom nevidel porušenie zákona EIA ani Správneho poriadku. Okrem uvedeného možno poukázať na skutočnosť, že samotný článok 6. ods. 7 Aarhuského dohovoru predpokladá, že účasť verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach môže byť realizovaná nielen výlučne formou ústnou (ústne konzultácie), ale aj formou písomnou, kedy výslovne ustanovuje, že: „spôsoby účasti verejnosti umožnia verejnosti predložiť písomné alebo v prípade potreby na verejnom prerokovaní, alebo preskúmaní so žiadateľom akékoľvek pripomienky, informácie, analýzy alebo názory, ktoré považuje za dôležité vo vzťahu k navrhovanej činnosti“. Nárok na ústne konzultácie žalobcovi neprináleží ani z článku 6. ods. 5 smernice EIA, podľa ktorého: podrobné pravidlá pre informovanie verejnosti, napr. vyvesením oznamov v určitom okruhu alebo zverejnením v miestnej tlači, a konzultácie s dotknutou verejnosťou, napr. písomnými podaniami, alebo prostredníctvom verejnej ankety, určia členské štáty. Z bodu 29 preambuly Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2014/52/EÚ zo dňa 16.04.2014, ktorou sa mení Smernica EIA a z ktorého znenia taktiež vyplýva, že sa nevyžadujú žiadne formálne konzultácie v štádiu zisťovacieho konania. Osvojac si právny názor na uvedenú otázku súdu vyššej autority (aktuálna rozhodovacia prax NSS SR napr. sp. zn. 3Svk/21/2023 zo dňa 30.05.2024, sp. zn. 5Svk/9/2023 zo dňa 27.06.2024) správny súd konštatuje, že ani táto žalobná námietka nebola dôvodná.

71. Žalobca namietal porušenie § 24 ods. 1 písm. i) zákona č. 24/2006 Z. z., ktorý sa týka zverejňovania informácií o navrhovanej činnosti a jej zmene. Žalobca v žalobe tvrdil, že neboli zverejnené stanoviská dotknutých orgánov, či verejnosti. Z ustanovenia § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA vyplýva, že príslušné orgány verejnej správy zverejňujú aj „iné informácie dôležité na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia“, pričom toto ustanovenie je podľa ustáleného názoru kasačného súdu potrebné vykladať tak, že neupravuje povinnosť sprístupňovať iné dokumenty ako tie, ktoré sú uvedené v danom ustanovení (tieto zákonodarca presne určil), ale týka sa informácií nezachytených v dokumente. Ak toto ustanovenie odkazuje na „povolenie“, je potrebné ho vykladať v súlade s definíciou tohto pojmu vymedzenou v § 3 zákona EIA, pričom ide o rozhodnutie v nasledujúcom povoľovacom konaní, a nie o rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní, ktoré je predmetom súdneho prieskumu (rozsudok NSS SR sp. zn. 5Svk/9/2023 zo dňa 27.06.2024). Správny súd preto vyhodnotil aj túto žalobnú námietku za neopodstatnenú.

72. Žalobca tvrdil, že došlo k porušeniu § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré sa týka povinnosti predložiť viaceré realizačné varianty navrhovanej činnosti. Z ustanovenia § 64 písm. c) zákona EIA vyplýva, že postup pri upustení od variantného riešenia sa neriadi ustanoveniami Správneho poriadku. Proces upustenia od povinnosti vypracovať viaceré varianty riešenia prebieha ešte pred samotným podaním žiadosti o vykonanie zisťovacieho konania, čo znamená, že odvolací orgán nemôže v odvolacom konaní rozhodovať o veci, ktorá ani nebola predmetom rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Navyše podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 24/2006 Z. z. a prílohy č. 8a tohto zákona nie je povinné vypracovávať oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vo viacerých variantných riešeniach. Porovnanie variantov a návrh optimálneho variantu s prihliadnutím na vplyvy na životné prostredie je len obsahovou náležitosťou v rámci prílohy č. 9, avšak toto sa netýka všetkých typov projektov. V tu posudzovanom prípade išlo o rekonštrukciu existujúceho mosta, ktorý je v súčasnosti technicky nevyhovujúci. Rekonštrukcia neznamená zmenu funkčného využitia krajiny, ale iba obnovu pôvodného technického stavu na pôvodnom mieste. Vzhľadom na to, že sa tým nemení funkčné využitie mosta alebo okolia, nebolo potrebné vypracovať viaceré varianty riešenia. Na základe týchto skutočností aj správny súd zastáva názor, že zmena navrhovanej činnosti nevyžadovala variantné riešenie ani ďalšie posudzovanie z hľadiska vplyvov na životné prostredie. Žaloba aj v tejto časti bola nedôvodná.

73. K skutočnosti, že sa žalobca nestotožňuje so záverom žalovaného, poukazuje správny súd na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010 zo dňa 23.11.2010 (použiteľné aj na administratívne konanie), podľa ktorého: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním

navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).“

74. Ďalšie body správnej žaloby správny súd považuje za všeobecné, bez priliehavej argumentácie prepájajúcej tieto s posudzovanou vecou, pričom v daných bodoch správnej žaloby nie sú obsiahnuté žalobné námietky nezákonnosti voči preskúvaným rozhodnutiam. Pokiaľ ide o tvrdené porušenie hmotného práva, tak žalobca predniesol opäť len všeobecné a nekonkrétne žalobné námietky s poukazom na vybrané ustanovenia Ústavy SR a Charty základných práv EÚ bez priliehajúcej skutkovej a právnej argumentácie vzťahujúcej sa na predmetnú vec. Týmto žalobným námietkam chýba konkrétny materiálny obsah zabezpečujúci presadzovanie záujmov ochrany životného prostredia v konkrétnej prejednávanej veci.

75. Žalobca v správnej žalobe navrhol, aby správny súd prerušil konanie a podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie s nasledovnou otázkou: „Či postup správneho orgánu, ktorým sa neustanoví záväzná podmienka v rozhodnutí z konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie bez toho aby boli určené porovnateľné alebo lepšie opatrenia na ochranu životného prostredia je v súlade s právom Európskej únie.“

76. Správny súd nevzhladol dôvodnosť takéhoto návrhu, nakoľko položenie uvedenej otázky nie je relevantné, keďže by nemohlo ovplyvniť rozhodnutie v prejednávanej veci, táto otázka totiž nie je jedným z dôvodov, na ktorých je postavené predmetné rozhodnutie súdu. Takáto povinnosť iniciovať konanie pred Súdnym dvorom EÚ správneho súdu nevyplýva ani z čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, keďže nie je konečným súdom. Za podstatné považuje správny súd to, že návrh žalobcu je nekonkrétny, žalobca v ňom neuviedol, ktoré konkrétne normy európskeho práva (ich ustanovenia) majú byť objasnené a aplikované v danej veci. Správny súd pritom poukazuje na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, z ktorých vyplýva, že začatie prejudiciálneho konania závisí výlučne od toho, ako vnútroštátny súd posúdi relevantnosť a potrebu takéhoto návrhu (napr. rozsudok zo 6. decembra 2008, Cartesio, C 210/06). Preto správny súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (§ 100 ods. 1 písm. c) SSP a contrario), postupujúc podľa § 162 ods. 3 CSP v spojení s § 25 SSP.

77. Po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia, vrátane prvostupňového rozhodnutia a postupu, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí, a to v rozsahu tvrdení žalobcu, t.j. v rozsahu žalobných bodov uplatnených podľa § 62 ods. 1 v spojení s § 181 ods. 1 SSP v zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby, rešpektujúc stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, správny súd konštatuje, že nezistil tvrdené dôvody nezákonnosti, t.j. nezistil dôvody pre zrušenie rozhodnutia v zmysle § 191 ods. 1 písm. c) – že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, § 191 ods. 1 písm. d), a to nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, nezistil ani tvrdenú skutočnosť, že skutkový stav je v rozpore s administratívnym spisom alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP) a taktiež nezistil, že by v administratívnom konaní došlo k takému podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré by vyústilo do vydania nezákonného rozhodnutia (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

78. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žiadna zo žalobcových námietok nebola dôvodná. Preto správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

79. O náhrade trov konania rozhodol správny súd tak, že ju nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, pretože nezistil vo vzťahu k žiadnemu z nich na to zákonný dôvod. Žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, správny súd nepriznal náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario. Žalovaný síce v konaní úspešný bol, avšak má postavenie orgánu verejnej správy, pričom správny súd nezistil žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania voči neúspešnému žalobcovi priznané (§ 168 SSP). Ďalším účastníkom konania správny súd voči neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 SSP, pretože im neuložil žiadnu takú povinnosť, v súvislosti s ktorou by im vznikli trovy a zároveň si ani iné trovy konania neuplatnili, priznanie ktorých by prichádzalo do úvahy len z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

80. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Tento rozsudok nadobudne právoplatnosť jeho doručením. Proti tomuto rozhodnutiu je p r í p u s t n á kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom ju musí podať v lehote v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia.

Kasačná sťažnosť sa podáva na tunajšom súde. Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.